

În raiul unei primăveri absente

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E lungă ora când pe colțul iernii
Apar timid cu fruntea din omăt
Poemele în care mă desfăt
Cu ochii tăi... Din zori pân' la vecernii

Stau și adun din fiecare strofă
Al buzelor nectar, iar din pistil
Culeg o amintire de April...
Pot declanșa o nouă catastrofă

C-am pus în vers prea multă frenezie,
Iar stropul de cerneală din penel
Îmi dă curaj să mă încred în el,
Să-ți scriu destinul ca pe-o poezie.

- Prezența ta, ce binecuvântare,
Când mijlocul în brațe mi-l cuprinzi
Cad stele pe-ale cerului oglinzi,
Dar când lipsești cu-atâta disperare

Îmi îndulcesc durerea... Vino, Doamne,
Și-nchide-ne-n lumina unui rai
Pe care ai promis c-o să mi-l dai
Când iernile-n ghețari or să condamne

Aceste sentimente-ncarcerate
Sub false declarații de război...
Iubirea mea, nimic nu stă-ntre noi,
Doar primăveri puțin întârziate.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif